

да обяви обвиненията си, съ своя подписъ¹⁾. Не; той разбралъ, че въ тази недостойна кампания, че подъ интригитѣ, че подъ намѣрението да се очерни неговото лице, редакцията на в. България скривала по-друга

¹⁾ И вторъ пжтъ е принуждаванъ Ботю Петковъ да се разправя съ своитѣ противници. Въ брой 447. на Царигр. В-къ (отъ 22. мартъ 1860. год.) той отговаря на нѣкой си „Балкапанецъ“, който рекълъ да зачерни името на калоферския просвѣтителъ. Тоя се оплача, както на анонимния пщувачъ, така и на неговия учител — Драганъ Цанковъ, съ лихвитѣ: „Неприлично било би отъ моя странж да ся отговарямъ на ничтожнж-тж оная тварь, коя-то подъ имя-то Балъ-Капанецъ, нацалпалъ въ скверния вѣстникъ Латинія гнусни попражни върху ми, и то за това, че съмъ защищавалъ вушь честь-тж на вуйка си Г. Кирилла. Послѣденъ пжтъ сега казвамъ, че за напрѣдъ колкото и да даватъ воля на язика си такива низски твари нѣма да считамъ за ничто тѣхни-ти хули. — Колко-то за сега нека знае Балкапанецъ и издатель-тъ на Латинія че Г. Кириллъ освяня че е мене вуйка, той има ближни сродници въ Карлово, Сопотъ, Калоферъ, Пловдивъ, Букурещъ, Галацъ, и мнозина отъ тѣхъ сж достойни и вредни да защитятъ честь-тж му коя-то нѣкои чапкжни напраздно ся мжчатъ да потъпчатъ. Драганъ (чети Драганъ Цанковъ, р.) и негови-ти пръскачи нека сж увѣрени, че никому честь-тж не сж могли да повредятъ, нито можтъ повреди. — Балкапанецъ-тъ добръ ще стори, ако им братъ или нѣкой сродникъ въ училище-то Калоферско, за да ся не развгати отъ поведеніе-то ми, да го извади съ врѣмя и да го уведе въ Бебешко-то училище за да сж изучи тамъ Драганово-то благоравіе и православіе. А колко-то за други-ти ученици, что ми ся вѣвѣрени отъ бащи ти имъ, Балкапанецъ-тъ нѣма никакъ право да ся грижи за тѣхъ: зашто тѣ си иматъ бащи, кои-то сж вредни да си ся грижатъ за тѣхъ. И така Балкапанецътъ напразно хлопа зжби, като побѣснѣло куче. Ботю Петковъ“. („Цариградски Вѣстникъ“, № 477, стр. 3. отъ 2. априль 1860. год.). Други дописки или полемични бѣлѣжки отъ даскалъ Ботю интересующиятъ се може да по ърси въ № № 379, 394 449 и др. отъ 1858—59. и 1860 год. на сжщия вѣстникъ. Особно дописката въ бр. 449 прѣдставлява интересъ, защото въ нея Ботю полемизира съ Цанковъ и спорѣтъ имъ се върти около въпроса — що е „просвѣщение“ и отъ дѣ може то да се вземе; отъ Русия или отъ западнитѣ народи...